

BUNDELKEN DER LEVENDEN

Preek uitgesproken door B.A. Ramsbottom 's morgens op de Dag des Heeren 13 januari 2013.

Tekst: *Ingebonden in het bundelken der levenden bij den HEERE uw God* (1 Samuël 25:29).

Lezen: Handelingen 11.

Dit zeer schone woord wordt gevonden op een ongewone plaats, en, geliefde vrienden, ik denk dat u zult bemerken als we het Woord van God lezen, dat enige van de meest dierbare teksten worden gevonden op zeer ongewone plaatsen.

Welnu, waar wordt dit liefelijke woord gevonden? Hier vinden wij het leven van David. Hij werd achtervolgd door Saul. Hij kwam tot een plaats waar een zeer vermogend man was, Nabal. Zijn schapen werden geschoren, wat waarlijk een heerlijk vreugdevol feest was. David zond zijn mannen om te vragen of zij daarin ook een aandeel mochten hebben. Zij waren vriendelijk geweest, zij waren behulpzaam geweest, zij hadden geen enkele moeite veroorzaakt - konden zij daarom ook iets terug ontvangen om hen te verkwikken? Die rijke man Nabal was een goddeloos mens en gaf een zeer kwalijk antwoord; en David werd overgelaten aan zijn eigen gemoedsstemming. David ging overhaast te werk, en hij zwoer dat, eer de volgende dag aanbrak, niet alleen Nabal zou gedood zijn, maar ook al de mannen van zijn huis.

Het is wonderlijk dat deze goddeloze man Nabal een vrouw had die wordt beschreven als zijnde zeer minzaam en zeer schoon. Haar naam was Abigaïl. Zij scheen er van bewust te zijn dat David eens zou regeren als de van God gezalfde koning. Zij vreesde niet alleen de moordpartij die dreigde aangericht te worden in haar huisgezin, maar het dacht haar een smet te zijn op Davids goede naam gedurende zijn gehele leven. Zo ging zij en nam schone gaven met zich en ontmoette David, en viel aan zijn voeten neer, en zij smeekte hem niet zo onbezonnen te handelen. En ondertussen gaf zij hem deze reden: *Wanneer een mens opstaan zal om u te vervolgen en om uw ziel te zoeken – koning Saul – zo zal de ziel mijns heren ingebonden zijn in het bundelken der levenden bij den HEERE uw God.* Met andere woorden, David, u bent veilig voor Sauls hand. Eens zult u koning zijn, maar meer dan dat, u bent *verlost door den HEERE met een eeuwige verlossing.* U kunt uw vijanden aan de Heere overlaten: “de ziel uwer vijanden zal Hij uitslingeren.” Indien iemand wist wat het nut van de slinger was, dan was het David wel. *De ziel uwer vijanden zal Hij slingeren uit het midden van de holligheid des slingers.* U weet wat er geschiedde. David viel er voor. Hij luisterde naar deze godvruchtige vrouw. Hij dankte haar voor haar raadgeving en later, toen de Heere haar man plotseling oordeelde en hij stierf, werd Abigaïl Davids huisvrouw.

Nu dan, dit alles daar latende, dit is de achtergrond van deze zeer schone tekst: *Ingebonden in het bundelken der levenden bij den HEERE uw God.* Het is een schone beschrijving van de met bloed gekochte kerk van God, *verlost door den HEERE met een eeuwige verlossing.* Van

alle eeuwigheid zag God hen in hun verloren, verdorven staat, Hij bond hen op in het verbond der genade, het bundelken der levenden. Hij verordeneerde hen, ieder van hen, tot het eeuwige leven. Hij maakte dit alles vast in Zijn dierbare Zoon. En daar zien wij van alle eeuwigheid Gods kerk, zoals John Kent zegt:

*Zij liggen aan Zijn heilige boezem,
Geliefd met een eeuwigdurende liefde.*

Zo heeft u waarlijk in deze paar woorden een zeer schone beschrijving van de eeuwige gelukzaligheid, zegening en van de eeuwigdurende bewaring van het volk van God. *Ingebonden in het bundelken der levenden*. De Heere bond hen in dat bundelken in Zijn eeuwige verkiezing, door Zijn eeuwige liefde, en zij staan in vereniging met Jezus. *Ingebonden in het bundelken der levenden*.

Nu dan, indien dit het onderwerp is, waarom las ik u dan het verslag van Petrus en Cornelius in het 11^e hoofdstuk van de Handelingen der apostelen? Om deze eenvoudige reden. Ik ben altijd van mening geweest dat de beste verklaring van het *bundelken der levenden* en de beste toelichting daarop het gezicht is dat Petrus had op het dak van de woning te Joppe toen hij dat grote linnen laken zag, gebonden aan de vier hoeken en neergelaten van de hemel. Ik geloof dat dit verklaart wat het bundelken der levenden is. Zeker, zoals het werd openbaard aan Petrus, was het een gezicht op Gods volk als voor eeuwig verlost zijnde, voor hem in het bijzonder betekende dit de Joden en heidenen tezamen ingebonden in dat grote linnen laken.

Maar bedenk dit: het was een groot linnen laken. De gedachten¹ van God zijn groot. De verlossing van God is groot. De eeuwigdurende liefde van God is groot. De rijkdommen van Zijn genade zijn groot. Wij behoeven al deze dingen omdat onze nood groot is, omdat onze zonde groot is. Daarom is dit bundelken der levenden groot. *Een groot linnen laken*. En toen Petrus het zag, zei hij: *nedergelaten uit den hemel*. Het was niet iets wat zondaren uitdachten. Adam kon het niet uitdenken toen hij viel. Het was van een Goddelijke oorsprong en het daalt neer van de hemel. O welk een genade indien er hier deze morgen iemand is die met Petrus kan zeggen: *het kwam tot bij mij!*² Als ik deze morgen rondom op u zie, mijn geliefde gemeente, dan besef ik dat het juist dit is waar sommigen van u – ik geloof velen van u – naar uitzien: naar de zegeningen van het Evangelie, naar Christus Zelf, om juist daar te komen waar u bent. U zou verblijd naar huis gaan deze morgen indien u gelijk Petrus door genade kon zeggen: *En het kwam tot bij mij*.

Welnu, dit bundelken der levenden. Toen Petrus daarin blikte, zag hij allerlei soorten schepselen. Nu zijn er onder des Heeren volk ook allerlei soorten van schepselen. En ieder van hen was onrein, maar elk voor zich werd gereinigd. Dat wil zeggen, het bundelken der levenden bevat alleen zondaren, alleen zulken die van nature onrein zijn. Maar er is één woord wat u geschreven kunt zien door geheel het grote linnen laken, en door geheel het bundelken der levenden, en door geheel het eeuwigdurende Evangelie en dat is: *Het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonden*. Allen in het bundelken der levenden zijn het onwaardig; zij zijn allen schuldig; zij zijn allen zondig. Zij kunnen zichzelf niet reinigen. Maar ten

¹ De Engelse vertaling heeft *purposes*. We hebben dit steeds vertaald in *gedachten*, zie Jer. 49:20; 50:45.

² De Engelse vertaling heeft: *It came even to me*. Wij volgen de Statenvertaling.

slotte zal het van hen allen gezegd worden: *Wie zijn dezen die bekleed zijn met lange witte klederen, en vanwaar zijn zij? ... Dezen zijn het die uit de grote verdrukking komen; en zij hebben hun lange klederen gewassen en hebben hun lange klederen wit gemaakt in het bloed des Lams. Daarom zijn zij voor den troon Gods.*

Het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonden. Degenen onder u die bekend zijn met het leven van Martin Luther de grote Reformator, hoewel hij wonderbaarlijk van God gezegend was, zullen zich herinneren dat hij zeer hevig verzocht werd, misschien meer dan iemand waar ik ooit van gelezen heb, soms door afgrijselijke dromen en gezichten. In een van die verscheen de satan met een lange rol en zei: "Luther, dit zijn nu al uw zonden. "En", zei hij, "U kunt dit niet ontkennen." Luther zei: "die rol was zó groot, het scheen de ganse wereld te omvatten." Satan vroeg hem en hij stemde het toe; hij zei dat hij schuldig was, het waren zijn zonden. In zijn droom zei Luther: "Zorg ervoor dat u iedere zonde op die grote rol heeft staan. Wees volkomen verzekerd dat u niet één bent vergeten. En nu satan," zei hij: "neem uw pen en schrijf onderaan: *Het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt van alle zonden.*" En in zijn droom vluchtte de satan!

Dat is het. Het grote linnen laken, het bundelken der levenden waarin Gods volk veilig ingebonden is, ingebonden met een eeuwige verlossing, allen onrein en toch allen gereinigd in het bloed van Christus. Sommigen van hen waren vliegend gevogelte, en sommigen van hen waren kruipende gedierten, en sommigen van hen waren wilde dieren. Misschien vindt u er een die bij uw aard past: wilde dieren, vliegend gevogelte, kruipende gedierten, allen onrein, allen gereinigd.

Zij waren allen in het laken, allen in het bundelken der levenden. Hoe zijn zij daarin gekomen? Wel, natuurlijk, in de eeuwigdurende gedachten van God aangaande het verbond der genade waren zij er altijd al in! Maar vervolgens wordt het persoonlijk. Degenen tot wie de Heere een gedachte van liefde en genade heeft, worden er persoonlijk ingebracht. Wel, ik veronderstel dat vliegend gevogelte erin vloog. Zij kwamen er misschien wat gemakkelijker in. Misschien dat de kruipende gedierten veel werk hadden om daarin te geraken. En wat aangaande die wilde dieren? Hoe kwamen die daar in? Hoe komt een zondaar persoonlijk en bevindelijk in dat grote linnen laken? Geliefde vrienden, u en ik zijn deze morgen in dat laken of niet, en indien u en ik sterven en nooit in dat grote linnen laken zijn gekomen, het is ernstig voor ons tot in eeuwigheid. Hoe kwamen zij in dat grote linnen laken? Geleid door de Geest Gods, wedergeboren door de Geest, opgewekt ten leven, ziende hun nood, ziende de dierbaarheid van de Zaligmaker, ziende een liefelijke bekoring in Hem, horende Zijn liefelijke stem, luisterende naar Zijn liefelijke nodiging, gelovende dat zondaren welkom zijn op grond van barmhartigheid. En zo, één voor één – het is persoonlijk; het is één voor één – en zo, één voor één komen zij in het grote linnen laken.

Maar ik heb dit woord altijd liefgehad: *Ingebonden in het bundelken der levenden bij den HEERE uw God.* Wij spreken zo vaak over het bundelken der levenden en dit grote linnen laken opgebonden aan de vier hoeken, maar het kardinale punt hier is, en ik vraag mij af hoeveel Abigaïl zien kon door het geloof en hoeveel David zag door het geloof: *Bij den HEERE uw God.* Dat is Christus. Waarom was het dat zij in het grote linnen laken kwamen? Omdat Christus daar was, omdat zij aantrekkelijkheid in Hem zagen. Zij moesten Hem hebben, zon-

der Hem konden zij niet. En daarom, of zij nu in het laken vlogen, of dat zij in het laken kropen, dit was het:

*Ik moet Christus hebben als Alles in allen,
Of wegzinken in verderf, schuld, en slavernij.*

Heeft u een zoete hoop dat u ooit geleid werd door de Heilige Geest? Heeft u aantrekkelijkheid gezien in dat grote linnen laken, Christus daarin ziende? Het is dezelfde gezegende waarheid, maar een geheel ander beeld – de vloed en de ark. *Ga gij en uw ganse huis in de ark.* Maar het is *ingebonden in het bundelken der levenden bij den HEERE uw God.* Daar is Christus. Daar is vereniging met Jezus.

Ingebonden in het bundelken der levenden bij den HEERE uw God. En Petrus zei dat hij zag dat het laken werd opgenomen in de hemel, en er was er niet één uitgevallen. Het is een wonderbaarlijke waarheid, de eeuwigdurende bewaring van het volk van God, in het bijzonder voor een jong gelovige, die pas begint en u heeft, ja hoeveel jaren heeft u nog voor u in de woestijn? U bent zwak en hulpeloos en zondig en satan is sterk, het ongeloof is sterk, het eigen ik is sterk, de wereld is sterk en de verzoeking is sterk. Hoe kunt u volharden tot het einde? En dan die heerlijke waarheid te zien, de eeuwige verlossing, de eeuwigdurende bewaring van het volk van God. *Mijn schapen horen Mijn stem, en Ik ken dezelve, en zij volgen Mij; en Ik geef hun het eeuwige leven; en zij zullen niet verloren gaan in der eeuwigheid, en niemand zal dezelve uit Mijn hand rukken.*

Ingebonden in het bundelken der levenden. En het laken werd teruggenomen in de hemel, en niet één bleef er achter. Deze wilde dieren zullen, ondanks al hun wildheid, niet uit het laken vallen, en ook zal hun God en Zaligmaker hen om hun wildheid niet uit het laken werpen. Het is: *ingebonden in het bundelken der levenden.* En Petrus zag dit: het laken was *gebonden aan de vier hoeken.* Het was zorgvuldig opgebonden. Het is opgebonden met de koorden van Gods eeuwigdurende liefde. Dat is het wat het bundelken van de levenden zeker maakt, omdat het is verzekerd met de koorden van eeuwigdurende liefde, en deze koorden, zoals de oude John Warburton gebruikelijk was te zeggen, zijn zorgvuldig vastgemaakt tot in der eeuwigheid aan beide einden, van eeuwigheid tot in eeuwigheid. *Ja, Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde; daarom heb Ik u getrokken met goedertierenheid.*

Ingebonden in het bundelken der levenden. O, maar om dit te zien: dat de Heere in liefde en genade u en mij in dat bundelken met Christus inbindt. Er is een woord in ons gezangenboek waarvan ik denk, dat het voor velen van u zeer geschikt is, in het bijzonder indien u zich terneergeslagen, droevig, duister en hard gevoelt. Het is dit:

*Ik heb u veilig ingebonden,
Temidden van al het woeden van de hel;
De vloek zult gij nimmer verduren,
Omdat Ik onveranderlijk ben.*

Nu, u verdient de vloek, maar u zult ze nimmer, nimmer kunnen verduren. Het is de Heere, Die de zondaar in liefde en genade opneemt en veilig inbindt in het bundelken der levenden.

Ik heb u veilig ingebonden,

Temidden van al het woeden van de hel.

Moge dat een geschikt woord voor sommigen van u zijn deze morgen, degenen onder u die beproefd worden, degenen onder u die verzocht worden en degenen met zorgen in uw leven en die zich niet goed voelen, degenen met zaken waar u voor staat in het nieuwe jaar, met bergen voor zich. *En wie is tot deze dingen bekwaam?* Degenen onder u die bezorgd zijn aangaande hen die u lief heeft. Zo kunnen we steeds doorgaan wat al deze dingen betreft, maar indien u slechts kon horen dat de Heere zegt:

*Ik heb u veilig ingebonden,
Temidden van al het woeden van de hel.*

Ik heb u ingebonden in het grote linnen laken, gebonden aan de vier hoeken, u ingebonden met de koorden van eeuwige liefde, ingebonden in het bundelken der levenden.

Dus wat wordt ermee bedoeld? Dat, wat er ook voor u ligt, de Heere in liefde en barmhertigheid met u zijn zal. *Hij heeft gezegd: Ik zal u niet begeven en Ik zal u niet verlaten.* Indien er moeiten zijn, de Heere zal ze allen doen meewerken tot Zijn eer en tot uw ware welzijn. Indien u moeilijke dingen heeft, wil de Heere u er in staande houden; Hij zal u door de tijd dragen en Hij zal u omhoog dragen en Hij zal u erdoor dragen.

*Ik heb u veilig ingebonden,
Temidden van al het woeden van de hel.*

Ingebonden in het bundelken der levenden bij den HEERE uw God. Ik denk dat sommigen van u het graag persoonlijk en gevoelig zouden willen kennen, dat de Heere u neemt, u brengt, u trekt, u lokt en u inbindt in dat bundelken der levenden. Welnu, als u Davids psalmen leest, hij kon heel wat zeggen over dit ingebonden te worden, maar hij gevoelde het in het bijzonder toen zijn voeten werden toegelaten te wankelen en hij zijn Heere en Meester onteerde en hij zo smartelijk zondigde. U leest in de 51^e Psalm van het bittere berouw, de smart, de nederige belijdenis, het treuren, maar ten slotte wist hij het: dat hij nog steeds ingebonden was in het bundelken der levenden. Dan is het inderdaad vrije genade. Dan is het vrije genade voor de grootste der zondaren.

Men zegt dat indien u een stapel stokken had en als er dan één stok uit de stapel getrokken kon worden, dat dan de hele stapel in losse stokken uit elkaar zou vallen. Welnu, zo is het ook geestelijk. Joseph Hart zegt:

*Indien één gelovige verloren kan gaan,
Dan volgt daaruit, dat allen dit kunnen.*

Maar elk afzonderlijk gelovige is bewaard.

Ingebonden in het bundelken der levenden bij den HEERE uw God. Er is veel goede godsvrucht bij Abigail te zien. Er wordt gezegd: *En de vrouw was goed van verstand.* Zij scheen een goed verstand te hebben in de dingen van God. Dit zag zij: dat er leven in was, eeuwigdurend leven daarin was, en ik geloof dat zij zag dat buiten dat overal de dood was. Het is

niet alleen het laken opgebonden aan de vier hoeken, het is niet alleen een bundelken; het is *het bundelken der levenden*, omdat al degenen die daarin ingebonden waren, gezegend zijn met het eeuwige leven. En dat leven is in Jezus: *Bij den HEERE uw God* – niet buiten Hem. Het is leven, eeuwig leven door Zijn dood. U herinnert zich Bunyans Pelgrim met zijn last komend tot het kruis, en de last rolde daar weg. “Hij heeft mij rust gegeven door Zijn smart, en leven door Zijn dood.” Het is alleen door de dood van Christus dat een zondaar ooit het eeuwige leven kan kennen. Herinnert u Bunyans Pelgrim toen hij op reis ging. Hij zei: “Leven! Leven! Eeuwig leven.” Zij trachtten hem tot de wereld terug te brengen, maar: “Leven! Leven! Eeuwig leven!” Dat omvat de hemel maar het omvat ook iedere zegening hier beneden die God kan geven, die een zondaar kennen kan, en dit alles in Christus.

Ingebonden in het bundelken der levenden bij den HEERE uw God. Het zal de Zaligmaker beminnelijk maken. Het zal Hem dierbaar doen zijn omdat er buiten Christus, buiten zijn zondeverzoenend lijden op Golgotha, buiten Zijn dood aan het kruis, er geen bundelken der levenden kon zijn. O, maar om dat alles nu in Christus te mogen zien! Om niets dan de dood in uzelf te zien, om niets dan het leven in Christus te zien; om niets dan onreinheid in uzelf te zien en om niets dan vergeving, reiniging en zaliging te zien in het bloed van Christus.

Ingebonden in het bundelken der levenden bij den HEERE uw God. Er is een graf op de begraafplaats van Rochdale en er staat op: *Ingebonden in het bundelken der levenden*. Dat is het graf van Mr. William Hill, die de broer was van James Hill (voorheen predikant van “Ebenezer” te Luton en daarvoor van die te Wartford). Hij was in zielenood, ja zo erg, dat hij meende dat het nauwelijks enige nut had om nog naar Gods huis te gaan, en ten slotte moest zijn gezin de kerk verlaten, die zij altijd bezocht hadden, maar in het begin ging hij niet met hen mee. Er was die nood. Ten slotte ging hij weer terug naar de kerk en de tekst was: *Ingebonden in het bundelken der levenden*. Hij werd de eerste keer dat hij ging horen verlost, en hij gevoelde altijd dat hij zich onmiddellijk had moeten laten dopen, maar hij zei: “Wat zouden de mensen wel niet zeggen daar ik, toen ik de eerste maal de kerk binnenkwam, in de Evangelische vrijheid gesteld werd?” Maar God is soeverein. Ik doopte hem enige tijd later en ik heb hem ook begraven; en het raakte danig mijn hart toen ik heenging om de begrafenis van zijn weduwe te Rochdale te leiden en zijn grafsteen daar terzijde lag. Het droeg zijn naam, de datum van zijn sterven en: *Ingebonden in het bundelken der levenden*.

Ik geloof dat de oude Joden dit rekenden als een geschikt grafschrift voor hen die zij liefhadden. Als we gestorven zijn, zullen veel mensen wat van ons te zeggen hebben, maar het zal een heerlijke genade zijn indien dit oprecht van ons kan gezegd worden: *Ingebonden in het bundelken der levenden*. Het zou een heerlijke zaak zijn indien dit van u en van mij kon worden vermeld. Maar vanzelf, het voorname punt is niet wat andere mensen denken; maar wat de Heere van ons zegt. *Laat mijn recht van voor Uw aangezicht uitgaan, laat Uw ogen de billijkheden aanschouwen*. Maar al zijn geliefd volk van de dag van Adam af tot het einde der tijden **zijn** ingebonden in het bundelken der levenden met Christus, met de Heere hun God.

*In vereniging met het Lam,
Van verdoemenis vrij.*

Maar ons persoonlijk verlangen is, dat wij daar ook mogen worden ingebonden, dat de Heere Zelf ons daar mocht inbinden, dat wij mochten zijn in het bundelken, dat wij veilig mocht-

ten zijn in het bundelken. Dat het mocht zijn: met Christus, dat het mocht zijn in Christus en dat wij mochten weten: *Want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God.*

Ingebonden in het bundelken der levenden bij den HEERE uw God.

Predicatie van **ds. B.A. Ramsbottom** - Bethel Chapel Luton - Gospel Standard Strict Baptists.
Oorspronkelijk in het Engels verschenen als nummer 330.
Met toestemming uitgegeven in het Nederlands.